Ч. 162. Четвер 1 серпня (19 липня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатаі вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа ческо-німецкої угоди. — Події в Туреччині.

Німецкі участники угодових переговорів звернули ся до німецких послів парляментарних і соймових з Чехії з поясненем перерви переговорів. В тім поясненю говорить ся між иншим, що трудности, які насунули ся тепер, годі було побороти, отже єдиним виходом була перерва переговорів. В осени, коли переговори розпічнуть ся на ново, покаже ся, чи заключене угоди можливе, чи може розібє ся оно о непоборимі трудности.

Віденьска понеділкова ґазета Der Morgen всупереч всім иншим донесеням твердить, що вигляди на заключене ческо-німецкої угоди дуже малі та що угодові конференциї відложено властиво на неозначений час.

На V. конґресі ческих представителів міст, який відбуває ся тепер в Молодім Болеславі, пос. Крамарж виголосив промову, в якій заявив, що фінансова реформа не сьміє бути латаниною, але мусить стояти в звязи з великою реформою адміністрациї і з санациєю краєвих фінансів. Чехи можуть жити також без угоди; они не хотять нічого иншого, як тільки рівного права. Інтереси Чехів і Німців дуже собі близькі і треба тільки знайти для них спільний ґрунт. То, що Чехи уступили Німцям в переговорах, зовсім не нарушує єдности краю. Чехи не можуть собі представити згоди між обома народами, коли би в тій згоді не містила ся язикова рівноправність обох народів краю, т. є. щоби кождий мешканець Чехії в цілім краю мав право уживати своєї рідної мови. Коли удасть ся на основі тих принціпів заключити мир, тоді бесідник і его однодумці без боязни виступлять перед загал. Очевидно не є виключене, що згода не удасть ся, бо она має за богато ворогів, але треба бути приготованим на те, що тоді хтось инший взяв ся би робити порядок, використовуючи нагоду, щоби знищити силу і вплив ліберальної і демократичної ческої і німецкої буржуазиї. Обі нациї мають усі причини, щоби самі завели порядок, замість позволити, щоби се зробив хтось третій. Коли угода удасть ся, тоді настане час великих реформ в державі.

Европейскі держави, затревожені послідними подіями в турецкій, державі відбули, як доносить італіяньский дневник „Messagero“, взаїмну виміну нот, аби порозуміти ся, яке їм заняти становище супротив близьких подій в Туреччині. Всї держави рішили держати ся поки-що в найбільшій резерві, а в окремих нотах перестерегли балканьскі держави, аби они супротив подій в Туреччині поводили ся строго безсторонно. Турецкі часописи доносять, що Анґлія і Франция сприяють новому кабінетови, а як доказ довіря до нового правительства поробили обі держави заходи для удержаня status quo на Балкані.

Тимчасом в Туреччині навіть не заносить ся на привернене бодай провізоричного ладу. І молодотуецкий комітет і войскова ліґа офіцирів працюють, аби задержати виключно для себе акцию ратованя вітчини. Офіцирі, вірні молодотурецкому комітетови, оснували ліґу оборонців конституциї та розпочали в цілім краю пропаґанду за удержанем парляменту і конституциї. Вірний молодотуркам ґарнізон в Адриянополи попирає змаганя комітету, а богато нотаблів і посадників міст вислало до парляменту депеші з протестом против аґітациї войскової ліґи за розвязанем парляменту. Молодотурецкі дневники переповнені депешами з протестами против офіцирів, що належать до ліґи. Правительство відносить ся до молодотурецкого комітету крайно ворожо.

Міністер війни Насім баша дав приказ арештувати двох офіцирів з молодотурецкого комітету за те, що в дневнику „Накк“ оголосила відповідь на маніфест войскової ліґи. То арештоване викликало в кругах молодотурків пригноблене. Альбаньска комісия, до якої привязувало царгородске правительство таку вагу, не сповнить відай своєї місиї. Хоть она вже урядує в Альбанії, нічо про неї до тепер не чути. Що більше. Революция в Альбанії що

---

3)

ПОРУЧНИК.

(З польского — Е. Оржешкової).

(Дальше).

Сива женщина, що до сеї пори держала укрите розплакане і гнівне лице в своїй чорній одежі, наблизила ся до чоловіка, котрий уратував житє і честь єї дітий. Дрожачи ще, як листок паперу, шепнула:

— Дякую!

Він відповів воркітливо:

— „Не за што! не за што!“ Се мій обовязок!

Потім пориваючим рухом, звернув ся до молодого господаря дому і шорстким голосом, але не грізним, не піднесеним, почав говорити:

— „Ой, ви безумци! що ви наробили! От, нещастє! Але самі... самі... самі... ви винні... „безумци ви“... сліпі, шалені!

Повздержав ся, оглянув ся поза себе і побачив близько стоячого сотника козацкого, на него і инших підчинених закликав, аби вояки готовили ся до від'їзду, аби за десять хвиль були на возах і конях.

Сотник низший ранґою підніс руку до чола, салютував, але не відійшов в ціли виповнення розказу, а женщина в чорнім одіню, дещо успокоєна, знову заговорила до капітана:

— Пане! Ви уратували мої діти... від страшних річий. Хочу знати, кому маю завдячувати... Яке ваше назвиско?

Дивна річ. Ті слова, вимовлені лагідним і від зворушеня дрожачим голосом, неначе укололи капітана чимсь твердим або острим.

Знову під сукном мундура задрожали его широкі рамена і знову филя крови аж по береги волося залила ему високе чоло З понурим блеском очий відповів скоро і остро:

— „На что вам моя фамілія“? Что вам до того?

Сотник козацкий, слухаючи виміни тих слів, мав на гарнім смаглявім лици загадочний усьміх, а в огнистих его очах, затоплених в капітана, промайнув блеск зідливої ненависти. Потім знову перед ранґою старшим товарищем станув у випрямленій поставі з рукою піднесеною до чола:

— Маю честь повідомити, що вояки не з'їли ще страви і треба їм...

— Всідати на коні! До відвороту! „Слушать!“ — крикнув капітан, а сотник закликав з ґанку:

— На коні! Похід!

Капітан не глянув ані на господаря дому ані на стоячі коло него жінки, поважно дивлячи ся в землю, зняв шапку, ішов тяжким кроком з ґанку і всівши на поданого ему коня, віхав звільна між рушаючу ся товпу вояків.

Кілька хвиль опісля обійстє було вже пусте. Ще якийсь спізнений віз переїхав скоро під стайнями, ще за штахетами коло будинків перебігали поодинокі сторожі козацкі зїжджаючі з постерунку, ще від віддалюючого ся ряду возів доходив шум людских голосів, з тукотом возів і тупотом коний змішаний — але обійстє було пусте і не було в нім нічого і нікого, крім подоптатих трав, поломаних корчів і цьвітів, блискучих скалок порозбиваної посудини, калуж розлитого напитку і взносячих ся над тим усім смердячого і гидкого випару.

Гарна дівчина з помервленим волосєм і набренілим від сліз лицем кинула ся до матери, показуючи рукою в ліс:

— Мамочко! Олесь там! І они пішли туди! Він попаде ся їм в руки! Заберуть... Може убють!

II.

Олександер Авич мав 25 літ, будову тіла гарну і сильну, виразні черти лиця і серед смаглявої цери темного бльондина, гарні, сині очи.

Перед роком вернув зі столиці держави, де покінчив якісь висші науки, до своєї не великої але гарної посілости, що лежала межи лісом а озером і там замешкав.

В родині і широкій околиці називано его веселим Олесьом.

Справедливо так названо его, бо навіть і тепер, коли опустив табор повстанців, а в дорозі, яку мав перед собою, могли стрінути его поважні небезпеки, на его лици отіненім дашком малої шапки малювало ся горяче житє, ко-

дня кріпшає, ворохобники бють турецкі войска, богато з них добровільно піддає ся ворохобникам. Голова альбаньских ворохобників Іса Болетінач приїхав до Митровиці, де населене зладило єму овацию. Шеф жандармів з Митровиці враз з всіми жандармами пристав до ворохобників. Не спочивають і Малісори. Оногди заатакували два баталіони турецких войск, що машерували до Селіме. Борба була страшна і завзята. Малісори одержали поміч, окружили турецке войско, котре лишило ся без виходу. Тревожні вісти надходять також з широких областий турецких посілостий в Азиї. З Тифлісу доносять, що тамошні Вірмени підготовлюють ворохобню всіх Вірмен за виборенем для себе автономії. Отсе короткий реєстр подій турецкого безладя з двох послідних днів.

Войскова бранка.

На основі розпорядженя ц. к. Намістництва у Львові з дня 26 липня б. р. ч. Va 729/29 відбуде ся войскова банка в слідуючих реченцях:

В окрузі ц. і к. команди 10 корпуса в Перемишли: Сколе 12, 13, 14, 16, 17 серпня; Болехів 20, 21, 22, 23 серпня; Долина 24, 26, 27, 29, 30 серпня; Рожнітів 31 серпня і 2. 3, 4 вересня; Калуш 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13 вересня; Войнилів 16, 17, 18 вересня; Стрий 20, 23, 24, 25, 26, 28, 30 вересня; Миколаїв 20, 21, 22 серпня; Жидачів 24, 26, 27 серпня; Журавно 29, 30, 31 серпня і 2 вересня; Бірча 12, 13, 14 серпня; Добромиль 16, 17, 20, 21 серпня; Перемишль 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 31 серпня; Кривча 2, 3, 4 вересня; Динів 5, 6, 7 вересня; Березів 9, 10, 11, 12, 13 вересня; Буківско 12, 13, 14 серпня; Риманів 16, 17, 20, 21 серпня; Сянік 23, 24, 26, 27 серпня; Лютовиска 29, 30, 31 серпня; Устрики долішні 2, 3, 4 вересня; Ліско 6, 7, 9, 10 вересня; Балигород 12, 13, 14, 16 вересня; Кросно 18, 19, 20, 21, 23, 24 вересня; Дукля 26, 27, 28 вересня; Підбуж 12, 13, 14 серпня; Мединичі 16, 17, 20, 21 серпня; Дрогобич 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 31 серпня і 2, 3, 4, 5 вересня; Старий Самбір 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16 вересня; Турка 17, 18, 19, 20, 23, 24, 25, 26, 28, 30 вересня; Яніз 12, 13, 14 серпня; Гродок Ягайлоньский 16, 17, 20, 21 серпня; Судова Вишня 23, 24, 25 серпня; Мостиска 29. 30, 31 серпня і 2, 3, 4 вересня; Комарно 5, 6, 7, 9, 10 вересня; Рудки 11, 12, 13, 14 вересня; Краковець 12, 13, 14 серпня; Яорів 16, 17, 20, 21 серпня; Рава руска 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 31 серпня і 2, 3, 4, 5, 6 вересня; Любачів 21, 22, 23, 24, 26, 27 серпня; Цішанів 29, 30, 31 серпня і 2, 3 вересня; Радимно 4, 5, 6, 7, 9, вересня; Порохник 10, 11, 12, 13, 14 вересня; Ярослав 16, 17, 18, 19, 20 вересня; Сінява 23, 24, 25, 26, 28, 30 вересня; Ніско 12, 13, 14, 16, 17, 19, 20, 21 серпня; Лежайск 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30 серпня; Ланцут 31 серпня і 2, 3, 4, 5, 6, 7 вересня.

В окрузі ц. і к. команди 11-ого корпуса у Львові: Збараж 12, 13, 14, 16, 17 серпня; Скалат 20, 21, 22, 23, 24 серпня; Підволочиска 26, 27 серпня; Будзанів 29, 30, 31 серпня; Теребовля 2, 3, 4, 5. 6, 7 вересня; Микулинці 9, 10, 11 вересня; Тернопіль 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20 вересня; Кути 12, 13, 14 серпня; Жабє 16, 17 серпня; Косів 20, 21, 22, 23, 24 серпня; Снятин 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20 вересня; Яблонів 12, 13 серпня; Печеніжин 16, 17 серпня; Гвоздець 20, 21, 22, 23 серпня; Коломия 24, 26, 27, 29, 30, 31 серпня і 2, 3 вересня; Львів повіт 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30 серпня; Сокаль 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 вересня; Белз 14, 16, 17, 18 вересня; Мости великі 12, 13, 14, 16 серпня; Жовква 17, 20, 21. 22, 23, 24, 26, 27, 29 серпня; Львів місто 31 серпня і 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 вересня; Ходорів 12, 13, 14, 16, 17 серпня; Бібрка 20, 21, 22, 23, 24, 26 серпня; Перемишляни 29, 30, 31 серпня і 2, 3, 4 вересня; Глиняни 5, 6, 7, 9 вересня; Підгайці 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20 вересня; Козова 12, 13, 14, 16, 17 серпня; Бережани 20, 21, 22, 23, 24, 26 серпня; Бурштин 29, 30, 31 серпня і 2, 3 вересня; Болшівці 5, 6, 7 вересня; Рогатин 9, 10, 11, 12, 13, 14 вересня; Богородчани 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21 серпня; Станиславів 22. 23, 24, 26, 27, 29 30 серпня; Галич 31 серпня і 2, 3, 4, 5 вересня; Надвірна 7, 9, 10, 11, 12 вересня; Делятин 13, 14, 16, 17, 18 вересня; Городенка 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22 серпня; Обертин 24, 26, 27, 29 серпня; Товмач 31 серпня і 2, 3, 4, 5, 6, 7 вересня; Тисьменица 9, 10, 11, 12 вересня; Огинія 14, 16, 17, 18 вересня; Броди 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24 серпня; Зборів 26, 27, 29, 30, 31 серпня і 2 вересня; Залізці 4, 5, 6 вересня; Золочів 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20 вересня; Радехів 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23 серпня; Камінка Струмилова 26, 27, 29, 30, 21 серпня; Буск 2, 3, 4, 5 вересня; Монастириска 12, 13, 14, 16, 17 серпня; Бучач 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 31 серпня; Товсте 2, 3, 4, 5 вересня; Заліщики 6, 7, 9, 10, 11, 12 вересня; Мельниця 12, 13, 14, 16,

---

тре широкою мовою або веселим сьміхом хотіло вибухнути.

Радий був з сего, що щасливо і в пору виповнив вложені на него обовязки; радий був з сего, що видів і чув в таборі; з пожежі почувань, які розлили ся по сьвіті і горячою струєю вливали ся до его грудий, з ріжнородних надій, котрі в его груди виграли радістні гимни, з тої гарної дівчини, котра нині досьвіта пращала его сердечним поглядом зі своїх 25 літ, з великого кола сьвіжих творів, нових, тихих, які окружали его, як їхав на своїм улюбленім кони вузкою доріжкою в лісі.

Суть натури людскі подібні до стоячої води, котрі всьо, що їх окружає, відбивають в сонних постатях мертвих і нудних, і такі в яких, як в бистрих потоках, сьвіт розмалює ся тисячними казочними барвами і відбиває ся в его сильній молодости і вразливім серцю, розбуджуючи в них веселість. Розвіяти мрій і згасити веселість житя не мало ще часу.

Ліс в сю передполудневу літну пору був тихий і блукали по нім лише шуми легких вітрів. Доріжка довгими закрутами бігла крізь ліщину, серед котрої цікаво визирали білі і жовті очи цьвітів. О гнучкі віти ліщини і її холодне листє утирали ся боки коня, котрий деколи весело порскав. Над ліщиною далеко і широко взносили ся шпилькові і листкові дерева. Живиця розливала свої пахощі а птиці весело щебетали на деревах.

На голові їздця розвив ся вінець думок, котрого кождий цьвіток мав иншу барву і з иншої сторони ударяв в струни серця.

Добре там діє ся в таборі. Завзяті хлопці! Як хоробро зносять они ті великі труди і невигоди, як не жалують за нічим, що покинули, не тратять запалу і відваги!

Сильно також держить їх начальник в руках! Все муштри, вправи. І — карність. Вже були для когось там непослушного діл викопали і мали его розстріляти, лише инші випросили єму житя. Що за чоловік! Як сталь гартований, а деколи ніжний мов женщина. За зручне привезене вістий дякував єму нині більше очима як устами і можна було побачити в тих очах, що душа его стоїть в огни мук..

Щож? Не дивниця! Начальник правильного войска, учений в воєннім ремеслі, знає з певностию, як трудно буде. Партизантка... Но, що робити? Так крає кравець, як стає сукна...

Тут доріжка, котрою їхав запала в гущавину і пропала. Здержав коня, оглянув ся довкола. Ліс, ліс і все ліс. А деж сей мочар над який мав приїхати, аби відкривши его, знайти ся на дорозі що провадить широким і трудним обїздом до двора. Чи зараз по опущеню табору не держав ся відразу на право місто на ліво? Так повну голову мав сего, що видів і чув в таборі, що хто знає чи не поповнив ошибки? Треба зориєнтувати ся і подумати..

Станув в стременах, щоби дальше сягнути зором. Щось там яснїє далеко між деревами, котрі розступають ся перед жовто зеленою смугою. Може се болотниста лука, сей мочар?

Звільна, серед високих сосен, по мягких мохах їхав до сеї жовтої смуги і знову вінець думок окрасив его чоло.

Гірка шкода, що він не є там з ними, в таборі і часом навіть встид. Але не его в тім воля, такий був розказ. Горстка людий молодих і відданих справі мусіла позістати на волі, аби служити партиї в инший спосіб. Але прийде пора і на него... Як партия буде переходити? Чи витреває? Чи не розібє ся? Певно, що скорше чи пізнїйше мусить розбити ся, але збере ся знову де инде і тоді... Але що нині буде? Нині, за годину, за дві... Як виїздив з табору, кипіли там приготовленя. Потече кров... упадуть трупи... чиї? Хто з приятелів, свояків, товаришів его дожиє завтра? Який буде вечер нинїшного дня? того гарного дня? О, Боже! Ти даєш такі гарні дни як нині, дні чудові, блакитні і золоті а люди кидають на них червоні плями!

Смуток, наче тяжкий камінь упав єму на серце, в котрім закипів неспокій. Великий, пекучий неспокій о близький вислід битви, а потім о конець того всього... Молода віра в остаточну побіду справи, сильна віра в обовязки, які за всяку ціну виповнені мусять бути як колюмни золотого диму торгані подувом вітру, захитали ся серед сумніву, котрий болючим вістрєм перешило серце.

Житє почало працювати над гашенем молодечої веселости.

Але вже прибув там, де мимо задуми поводив конем і станув на краю невеличкої лісної долини. Не був се мочар, якого шукав туди. Де там! Суха, покрита цьвітами долина, жовта від козелця а крайом росли роскішні корчі суниць. Вибігають з неї в ліс вузкі, тінисті доріжки.

Нетерпеливо ударив ся долонею в чоло. Стала ся страшна дурниця! Зле поїхав! Відразу покинувши табор змилив дорогу!

Розгніваний на себе самого, застановляв ся, розглядав ся виднокруг. Одна з двох доріг до ліса, що вибігали з долини більше звертала ся в сторону двора. Вибрав єї і знову їхав вузким земним поясом між галузями дерев, котрі що хвилї ударяли его в груди і голову. Розлогі, повні великого листя рамена грабів, кленів, дубів, кидали єму перед очи заслону так, що деколи кілька кроків перед собою не міг нічого добачити. Зато в долу дороги з поможи трав, які покривали єї, з поміж зелених листків усьміхали ся до него дозрілі, червоні, блискучі наче каплї червоної роси суниці. Сьвіжий запах бив від них, як ранок, дикий, як сей ліс.

Гей! Гей! Як би тут була его Тося, тоби збирала ті суниці, тоби тішила ся! Наче жива, станула єму перед очи люба дівчина, погружена в сьміху і сонцю схиляла ся над суницями і знову радісний усьміх окрасив его лице.

(Дальше буде).

17, 20 серпня; Борщів 21, 22, 23, 24, 26, 27, 29 серпня; Гусятин 30, 31 серпня і 2, 3, 4, 5 вересня; Копичинці 6, 7. 9, 10, 11 вересня; Чортків 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20 вересня.

Новинки.

Львів, 31 липня 1912.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував практиканта концептового Намістництва Став. Сокальского, концепістом Намістництва. — Президент гал. дирекциї почт іменував адюнкта почтового Винк. Киселевича почтмайстром в Черлянах.

— **Перенесеня.** Краєва Дирекция скарбу перенесла старш. комісаря сторожі скарбової 2 кл. Ів. Птака з Обертина до Бурштина, а комісаря сторожі скарбової 1 кл. Гр. Івашкевича з Бурштина до Обертина.

— **Зелізнича катастрофа.** На стациї Сихів коло Львова зударив ся вчера рано о 5 30 товаровий поїзд із звичайним поїздом товаровим. 5 возів зовсім розторощило ся і погиб кондуктор зелізничий Зенфт.

— **Філїя „Руского Тов-а педаґоґічного“** в Самборі отворила дївочий інститут для учениць місцевих шкіл, подбала о відповідне приміщене, уряджене і добірну силу до веденя. Институция ся входить в жите з 1 вересня с. шк. р., тож подання о принятє належить вносити на руки предсїдателя тов. п. Теодора Біленького найдальше до 15 серпня с. р. Принимаєсь тілько 20 учениць. В сім інституті найдуть дївчата крім удержаня відповідний надзір і опіку, та запевнену поміч в науці За осібною доплатою запевнена є наука музики. Родичі мають зобовязатись до правильного оплачуваня з гори що місяця 40 К, одноразово на інвентар 10 К і заосмотрити в постіль, біле, убранє і другі потрібні річи. Часть оплати можна після умови доставляти в натураліях, а в поодиноких случаях може Видїя у учениць заслугуючих на узгляднене знизити оплату місячну до 30 К. Приняті до інститутy мають зголосигись у настоятеля при улици Коперника. — Видїл.

— **Ще замах на порохівню.** З Кошиць доносять, що на войскову порохівню недалеко Кошиць пляновано оногди в ночи замах. Около 1 год. підійшов якийсь підозріний чоловік на яких 30 кроків до порохівні і в хвили коли вояк, що стояв на сторожи хотів его придержати, вистрілив з револьвера і вспів утечи.

— **Дрібні вісти.** В Фішав під Віднем помер вчера професор віденського университету др. Едм. Найсер, сьвітової слави лікар, в 60 р. житя. — В місцевости Міндсент на Угорщині вибухла холера. Доси померло кілька осіб. — Холера появила ся також в Росиї в кількох місцевостях. У Витебску померло на холеру 8 осіб.

— **Турецкі полонники в італїї.** Італїяньске міністерство війни оголосило перед кількома днями статистику офіцирів і турецких вояків, взятих в полон Італїянцями в теперішній війні. Обіймає она виказ полонників, взятих від самого вибуху війни аж по день 10 с. м. Після неї взято до неволї: офіцирів ріжного степеня 59, з сего повернуло до вітчини 17; войскових лїкарів 6, повернуло до вітчини 4; офіцирів жандармериї 16; висших войскових урядників 7, вернуло до вітчини 2; разом турецких офіцирів присутних в Італїї дня 10 с. м. — 64, а було взятих 88. Підофіцирів взято в полон 206, вернуло до вітчини 3; рядових вояків 1181, рядових жандармериї 234, разом 1415; загалом по день 10 с. м. було в Італїї 1682 полонених Турків.

— **Словацкі торжества** В днях 6—8 серпня с. р. відбудуть ся в Св. Турчаньскім Мартині на Словаччині т. зв. „Martinske slavnosti“, именно загальні збори товариства „Словацкий Музей“ і товариства словацких женщин „Живена“. На ті торжества, що відбувають ся що року від кількадесяти лїт в серпни в Св. Турчаньскім Мартинї, зїздять ся всї політики а також народні діячі з цілої Словаччини. Є се певного рода перегляд словацких сил, що боронять словацкий люд від мадяризациї. Наради відбувають ся все в словацкім „Народнім Домі“, де вечером відбуває ся представлене і забава. Рівнож молодїж, що ґрупує ся коло місячника „Пруди“ (Напрями), відбуває що року свої наради в сім часї.

Телеґрами.

Берлин 31 липня. „Berliner Tageblatt“ доносить з Константинополя, що на внесенє містра судівництва постановив кабінет в законній дорозї розвязати парлямент. Також міністри, котрі перше противили ся розвязаню парляменту, згодили ся остаточно на те. Розвязанє має послїдувати в сім тиждни. Урядово члени офіцирскої лїґі зажадали аби розвязанє оголошено найпізнійше в середу.

Константинополь 31 липня. Палата послів по дуже бурливій дискусиї ухвалила при кінци вчерашного засїданя довірє правительству 113 голосами против 45.

Константинополь 31 липня. Провідники молодотурків явили ся вчера у вел. везира і заявили єму, що нічо не мали би против розвязаня парляменту коли би мали запоруку, що нові вибори будуть переведені законно, без підпираня якої партиї. Вел. везир відповів, що мусить порадити ся других міністрів.

Токіо 31 липня. Вчера проголошено урядово вступленє на престол нового цїсаря Йошігіто. Новий мікадо числить тепер 33 лїт.

Цїна збіжа у Львові.

дня 30-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·60	до	10 20
Жито	87·5	„	9·20
Овес	9·20	„	9·50
Ячмінь пашний	8·30	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	9 —
Ріпак	15·50	„	16 —
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	10 50	„	11·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70 —	„	80
Конюшина біла	110·—	„	131·
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

— **Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.**

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руської (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).